

ΕΤΟΣ 64ον

30 Οκτωβρίου 2016

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 44 (3309)

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Κατεστημένη νοοτροπία, έπιβεβλημένο πίστευμα, χαλκευμένο δόγμα είναι ή κρατούσα θεώρηση ότι ό άνθρωπος γιά νά είναι ευτυχισμένος πρέπει νά είναι καί πλούσιος. Γι' αυτό καί ή όποια καλλιέργεια τών έπιθυμιών, ή όποια προπαγάνδα ύπέρ ενός συγκεκριμένου τρόπου ζωής, σέ αυτό κατατείνουν, δηλ. στό κυνήγι του πλούτου, σέ μία άκατάπαιστη καί άκόρεστη προσπάθεια άπόκτησης υλικών αγαθών, στήν ύποταγή τής ζωής στό στενό καί άκαρδο τής υής. Άκόμη κι όταν ή φιλοσοφική ένασχόληση καταλήγει στήν ύπεροχή του νά είσαι άπό τό νά έχεις, ή πρακτική φιλοσοφία καί ή ιδεοληψία πού κυριαρχούν στήν καθημερινότητα άντιστρέφουν τό συμπέρασμα καί παραδέχονται τήν ύπεροχή τών άποκτημάτων ως βαρύνουσας σημασίας στίς άποφάσεις τών ανθρώπων.

Τελικά, διαπιστώνεται μέ θλίψη πόσο, παρά τίς περί του άντιθέτου μεγαλόστομες διακηρύξεις, ό άνθρωπος έξακολουθεί δέσμιος τών υλόφρονων διαθέσεων του ν' άπεμποληί τήν ίδια του τήν έλευθερία καί νά προδίδει άρχές, άξίες, ιδανικά όπως ή δημοκρατία, ή άλληλεγγύη, ή δικαιοσύνη, στό όνομα οικονομικών προταγμάτων, οικονομικών «άναγκαιοτήτων καί προτεραιοτήτων», ύπηρετώντας ένα σύστημα πού, ένώ του τάζει, καταλήγει μόνον νά τόν διατάζει...

Άπό τόν βύσσο στήν άβυσσο

Ή σημερινή ευαγγελική περικοπή, ής καί ειπώθηκε προφητικά γιά τή δική μας έποχή, έρχεται νά βάλει τά πράγματα στή θέση τους. Καί ξεκινά άπό τήν άναίρεση του πιστεύματος ότι βασική προτεραιότητα καί άπαραίτητο στοιχείο γιά τήν ευτυχία του ανθρώπου είναι ό πλούτος. Μιλά γιά τόν άνώνυμο πλούσιο καί τόν φτωχό Λάζαρο, όχι γιά νά κατακρίνει τόν πλούτο ή νά ύποτιμήσει

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ις' 19-31)

Ἡ «δέσμευση» τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὰ ὑλικά ἀγαθὰ

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος, καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον, εὐφραϊνόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς. Πτωχὸς δέ τις ἦν, ὀνόματι Λάζαρος, ὃς ἐβέβητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ ἠλκωμένος, καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἔλκη αὐτοῦ. Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ· ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος, καὶ ἐτάφη. Καὶ ἐν τῷ ἔθῃ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὄρα τὸν Ἀβραάμ ἀπὸ μακροῦθεν καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ. Καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπε· Πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με, καὶ πέμψον Λάζαρον, ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου, ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. Εἶπε δὲ Ἀβραάμ· Τέκνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθὰ σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακὰ· νῦν δὲ ὧδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾷσαι. Καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις, μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστὶρικται, ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἐντεῦθεν πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνωνται, μηδὲ οἱ ἐκείθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν. Εἶπε δέ· Ἐρωτῶ οὖν σε, Πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου· ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς, ὅπως διαμαρτυρηταὶ αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου. Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ· Ἐχουσι Μωϋσῆα καὶ τοὺς Προφῆτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν. Ὁ δὲ εἶπεν· Οὐχί, Πάτερ Ἀβραάμ, ἀλλ' ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτούς, μετανοήσουσιν. Εἶπε δὲ αὐτῷ· Εἰ Μωϋσῆας καὶ τῶν Προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ, πεισθήσονται.

καὶ καταδικάσει τοὺς πλουσίους, ἀλλὰ γιὰ νὰ καταδείξει ποῦ καταντᾷ τὸν ἄνθρωπο ἡ ἐσφαλισμένη θεώρηση τῆς ζωῆς καὶ ἡ ὑποταγὴ σὲ θελητικές, πλὴν αὐτοκαταστροφικές ἐπιθυμίες. Ἔτσι, στόχος τῆς παραβολῆς καθίστανται ὅλοι, πλούσιοι καὶ φτωχοί, ὅταν ἐνεργοῦν ἔχοντας ὡς ἀπόλυτη προτεραιότητά τους τὴν προσήλωσή τους στὰ ὑλικά ἀγαθὰ, ἀσκέτως τοῦ ἂν τὰ ἔχουν ἀποκτήσει.

Τὸ Εὐαγγέλιο ὑπάρχει γιὰ νὰ διατρανώει τὴν Ἀλήθεια, νὰ κηρύττει ὅ,τι τὸ ἀψευδές στόμα τοῦ Χριστοῦ μας, ἀποκάλυψε στὴν ἀνθρωπότητα ὡς γνώση ὑπερφυά, πού κατατείνει στὴν ἐλευθερία καὶ ὁδηγεῖ τὸν ἄνθρωπο στὴ σωτηρία. Γι' αὐτὸ καὶ ἀναφέρεται στὸν βύσσο τοῦ πλουσίου, τὸ πολυτελές δηλαδὴ μεταξωτὸ ροῦχο πού φοροῦσε κάτω ἀπὸ τὴν πορφύρα, γιὰ νὰ τὸ σχίσει καὶ ν' ἀποκαλύψει τὴν ἄβυσσο πού αὐτὸ καλύπτει. Ὅλοι θαύμαζαν τὸν βύσσο, ὅλοι θαμπωμένοι προσκυνοῦσαν ἐκεῖνον πού τὸν φοροῦσε, σ' ἓνα ἀνελεύθερο, παράλογο καὶ ὑποκριτικὸ προσκύνημα. Διότι κανεὶς δὲν ἐκτιμοῦσε ἐκεῖνον πού φοροῦσε τὸν βύσσο, παρά μόνο γιὰ τὸν βύσσο.

Στὴν ἄβυσσο ὁ πλούσιος βασανίζεται ἀπεληπιστικά. Καὶ τοῦτο διότι τίποτε ἀπὸ τὰ ὅσα εἶχε ἀφιερωθεῖ δὲν τὸν συνοδεύει στὴν αἰωνιότητα. Καὶ τότε στρέ-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπε ὁ Κύριος: «Κάποτε ὑπῆρχε ἓνας πλούσιος ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἐφοροῦσε πορφύραν καί λινά ἐνδύματα καί ἐζοῦσε καθημερινῶς μέσα σέ μεγάλην πολυτέλειαν. Κοτὰ εἰς τήν πύλνν του ἦτο ξαπλωμένος ἓνας πτωχός, ὀνομαζόμενος Λάζαρος, γεμάτος πληγές, ὁ ὁποῖος ἐπιθυμοῦσε νά χορτάσῃ ἀπό τά ψίχουλα πού ἐπεφταν ἀπό τό τραπέζι τοῦ πλουσίου. Ἀκόμη καί τά σκυλιά ἐσυνειθίζαν νά ἔρχονται καί νά γλύφουν τίς πληγές του. Συνέβη δέ νά πεθάνῃ ὁ πτωχός καί νά φερθῆ ἀπό τοὺς ἀγγέλους εἰς τόν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ. Ἐπέθανε δέ καί ὁ πλούσιος καί ἐτάφη. Εἰς τόν ἄδν, ὅπου ἐβασανίζετο, ἐσῆκωσε τά μάτια του καί βλέπει ἀπό μακρυά τόν Ἀβραάμ καί τόν Λάζαρον εἰς τοὺς κόλπους του. Καί ἐφώνησε καί εἶπε, “Πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησέ με καί στείλε τόν Λάζαρον νά βουτήξῃ τήν ἄκρη τοῦ δακτύλου του σέ νερό καί νά δροσίσῃ τήν γλῶσσά μου, διότι ὑποφέρω μέσα σ’ αὐτήν τήν φλόγα”. Ἀλλ’ ὁ Ἀβραάμ εἶπε, “Παιδί μου, θυμήσου ὅτι σύ ἀπῆλαυσε τά ἀγαθά σου εἰς τήν ζωὴν σου ὅπως καί ὁ Λάζαρος τά κακά· τώρα ὁμως αὐτός ἐδῶ παρηγορεῖται καί σύ ὑποφέρεις. Καί ἐκτός ἀπό ὅλα αὐτά ὑπάρχει μεταξύ μας ἓνα μεγάλο χάσμα ὥστε νά μή μποροῦν νά περάσουν ἐκεῖνοι πού θέλουν νά διαβοῦν ἀπ’ ἐδῶ σ’ ἐσᾶς, οὔτε οἱ ἀπ’ ἐκεῖ σ’ ἐμᾶς”. Τότε εἶπε, “Σέ παρακαλῶ λοιπόν, πατέρα, νά τόν στείλῃς στό σπίτι τοῦ πατέρα μου, διότι ἔχω πέντε ἀδελφούς, νά τοὺς νοθετήσῃ, διά νά μή ἔλθουν καί αὐτοί εἰς τόν τόπον αὐτόν τῶν βασάνων”. Λέγει εἰς αὐτόν ὁ Ἀβραάμ, “Ἐχουν τόν Μωϋσῆν καί τοὺς προφῆτας, ἄς τοὺς ἀκούσουν”. Αὐτός δέ εἶπε, “Ὅχι, πάτερ Ἀβραάμ, ἀλλ’ ἐάν κάποιος ἀπό τοὺς νεκροὺς πάν σ’ αὐτούς, θά μετανοήσουν”. Ἀλλ’ ὁ Ἀβραάμ τοῦ ἀπήντησε, “Ἐάν δέν ἀκούνε τόν Μωϋσῆν καί τοὺς προφῆτας, δέν θά πεισθοῦν καί ἂν ἀκόμη ἀναστηθῆ κάποιος ἀπό τοὺς νεκροὺς”».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

φεται σ’ ἓναν ἄλλον πλούσιο, τόν Ἀβραάμ, ὁ ὁποῖος ὁμως εἶχε τελειῶς ἄλλη θεώρηση γιά τόν πλοῦτο, ἄλλες προτεραιότητες κι ἄλλες ἐπιθυμίες στή ζωή του. Κι ὁ πλούσιος Ἀβραάμ διδάσκει ὑποθήκες ζωῆς, οἱ ὁποῖες στόν μέν πλούσιο τῆς παραβολῆς εἶναι πλεόν περιττές, ἱκανές μόνον νά ἀποστομώνουν τήν ὅποια διεκδικήσῃ του, γιά ἐμᾶς ὁμως, πού ἀκόμη ἀγωνιζόμαστε στόν στίβο τῆς ζωῆς αὐτῆς, ἀποτελοῦν ὁδοδείκτες στήν πορεία μας γιά μιά ζωὴ ἀληθινή, γνήσια καί οὐσιαστική.

Τό ἀνεκτίμητο θαῦμα τῆς Ἁγίας Γραφῆς

Σέ μιά ὄψιμη ἐπίδειξη ἐνδιαφέροντος ὁ πλούσιος παρακαλεῖ τόν Ἀβραάμ νά στείλῃ τόν Λάζαρο πίσω στή ζωὴ αὐτή, γιά νά προειδοποιήσῃ τά ἀδέλφια του πού ζοῦσαν παρόμοια, ἀσήμαντη ζωὴ. Θαυμαστό τό ὅτι ἐπιμένει ν’ ἀντιμετωπίζει τόν Λάζαρο ὑποτιμητικά, ὡς δεχόμενο ἐντολῆς μέ τήν ὑποχρέωση νά τίς

30 Ὀκτωβρίου 2016: ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΛΟΥΚΑ.

Ζηνοβίου καί Ζηνοβίας μαρτύρων († 285). Κλεόπα καί Ἀρτεμᾶ ἐκ τῶν 70 ἀποστόλων.
Ἑχος: β΄ – Ἑωθινόν: Η΄ – Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. 1α΄ 31 - 1β΄ 9 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. 1στ΄ 19-31.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 6 Νοεμβρίου, Ζ΄ Λουκά.
Ἀπόστολος: Γαλ. α΄ 11 - 19 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ν΄ 41-56.

ἐκτελέσει. Ἐξίσου θαυμαστό τό ὅτι ἀμέσως «ανακάλυψε» τόν τρόπο γιά νά βοηθήσει τ' ἀδέλφια του, πού δέν εἶναι ἄλλῃ ἀπό ἓνα θαῦμα. Στό σημεῖο αὐτό χρειάζεται πολλή προσοχή.

Θαύματα συμβαίνουν κατά τή θεία βούληση, ὄχι γιά νά ἐξυπηρετηθοῦν χρησιμοθηρικά ἀνάγκες τῶν ἀνθρώπων, ἀλλά γιά νά ἐξυπηρετηθεῖ τό σχέδιο τοῦ Θεοῦ γιά τή σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Καί πάλη ὅμως, ἐνεργοῦνται ἔτσι πού νά μὴν ἀναιροῦν τήν ἀνθρώπινη ἐλευθερία. Ὅποτε ὁ Χριστός μας ἔκανε ἐπί γῆς κάποιο θαῦμα, τό ἔκανε χωρίς νά ὑποχρεώνει, ἀφήνοντας πολλή χώρο στήν ἀμφισβήτηση καί μέ κύρια ἐπιδίωξη νά πείσει ἐλκύνοντας πρὸς Αὐτόν, καί ὄχι ἐκβιάζοντας πρὸς Αὐτόν. Τώρα λοιπόν, πού ὁ πλοῦσιος διεκδικεῖ τόν ἐντυπωσιασμό τοῦ θαύματος γιά νά πιεστοῦν καί νά πειστοῦν τ' ἀδέλφια του, πολλή φυσικά ὁ Ἀβραάμ τό ἀρνεῖται, γιατί ὁ Θεός εἶναι ὁ μόνος πού δέν χειραγωγεῖ τήν ἀνθρώπινη ἐλευθερία.

Ἀντίθετα, ἐπικαλεῖται τό διαρκές θαῦμα πού ἔχει χαρίσει ὁ ἅγιος Θεός στόν ἀνθρωπο καί πού δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τόν αἰώνιο λόγος του, ὅπως ἔχει ἀποτυπωθεῖ σ' ἓνα βιβλίον πού δέν τό ἔγραψε ἓνας ἀλλήλῃ πολλοί, σέ διάφορες περιόδους καί μέ διαφορετικές συνθήκες, πού ὅμως ὅλα του τά κεφάλαια διηγοῦνται σ' ἓναν θαυμαστό συντονισμό ἓνα καί μόνο πράγμα, τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ γιά τόν ἀνθρωπο καί τή μέριμνά του γιά τήν κατόρθωση τῆς ἀγιότητας. Κι ἂν οἱ ἀνθρωποι πραγματικά ἐνδιαφέρονται καί ψάχνουν τήν ἀλήθεια γιά νά τή ζήσουν ὡς ὑπόθεση ζωῆς, τότε «ἔχουσι Μωϋσέα καί τοὺς προφῆτας, ἀκουσάτωσαν αὐτῶν». Μέ ἄλλα λόγια, τό θαῦμα πού ὑπάρχει γιά νά συγκλονίσει τόν ἀνθρωπο καί νά τόν κατευθύνει στή χάραξη τῆς δικῆς του πορείας ζωῆς, λέγεται Ἁγία Γραφή, ὑπάρχει γιά νά τή μελετᾶμε καί νά συμμορφώσουμε στά δικά της κριτήρια τή σύνολη ὑπαρξή μας. Ἀμήν.

Ἄρχιμ. Ἰ. Ν.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 π.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

..«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιού 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
